

have, og at den ikke tages letfindig bort. Det eneste Punkt, hvor der kunde ønskes en yderligere Beskyttelse, er jo ved Mølleindustrien; men med Hensyn dertil har den høitæredede Finansminister allerede udtalt sig bestemt og aldeles i den Retning, jeg kunde ønske, saa jeg skal ikke udtale mig videre derom; men jeg vil kun fremhæve, at Mølleindustrien er i Virkeligheden et Billede paa, hvad Nabolandenes Toldforhold have at betyde lige overfor os. Thi tidligere var, som den høitæredede Finansminister ogsaa fremhævede, Forholdet saaledes, at vi frit indførte til Sverig og til Tydskland; men nu staar Sagen saaledes, at medens Sverig og Tydskland kunne indføre til os, kunne vi slet ikke komme til Tydskland og Sverig med vore Varer, fordi der er en ikke saa ganske ringe Told derpaa. Som den høitæredede Finansminister ogsaa fremhævede, er det sikkert, at er der nogen Industri, som er berettiget her i Danmark, saa er det tilvisse Mølleindustrien; thi det er Landets Produkter, der der er Tale om, og som ved den forædles. Jeg tror derfor, at det er den mest berettigede Industri her i Landet; men den er stoppet ved vore Nabolandes Toldafgifter. Derfor siger jeg, at vi ere nødte til at tage Hensyn til vore Nabolandes Toldafgifter.

Der tales jo i Betænkningen saa overordentlig meget om den uhyre Beskyttelse, som Industrien har, og da navnlig Alt, hvad der hedder Manufakturvarer og Lignende. Jeg skal da tillade mig at oplyse, at efter hvad der er mig meddelt, saa er Indførselen af samtlige Manufakturvarer efter 1865 og 1866 stegen fra $8\frac{1}{4}$ Mill. Pd. til i 1887 $22\frac{1}{2}$ Mill. Pd. Det ser altsaa dog ikke ud, som om Toldtarifsen lægger Hindringer i Veien. Endvidere er mig meddelt, at der i 1887 blev indført af Manufakturvarer c. 18 Mill. Pd., som havde en Værdi af c. 32 Mill. Kroner, og herfor er der erlagt 5 Mill. i Told. Naar man tager det, bliver Gjennemsnitsbeskyttelsen for Manufakturvarer Differencen mellem 32 og 5, det er $15\frac{1}{2}$ pCt., som er Gjennemsnitsbeskyttelsen eller Tolden, om man vil. — Et andet Exempel paa, at det ikke er saa galt, kan hentes fra Klædeindustri; det er en tydsk Statistisk i saa Henseende, som er meget usfordlig, og efter denne tydsk Statistisk er der af Klædevarer i 1886 udført fra Tydskland til Norge $\frac{1}{6}$ Pd. Klæde pr. Individ, til Sverig $\frac{1}{3}$ Pd., til Belgien $\frac{1}{4}$ Pd., til Holland $\frac{1}{2}$ Pd., men til Danmark 1 Pd. Klæde pr. Individ. Det viser sig altsaa, at Danmarks Toldafgifter maa være saaledes, at det i Virkeligheden kan betale sig bedre at udføre Klæde-

varer til Danmark end til andre Lande. — Naar den ærede Ordfører udtalte sig om, at der var et Hensyn, som burde tages, og det var Hensynet til, hvorledes de industrielle Sætter vare i andre Lande, skal jeg dog give et Par Talstørrelser, som jeg tror ere ret oplysende. Den nuværende Position under Nr. 149 angaar blegede og ublegede Værræder, mest Bomuldsklæred; derfor betales der her i Landet 42 Ore, i Sverig 45 Ore og i Tydskland 54 Ore. Paa Positionen under Nr. 150 er Tolden her 25 Ore, i Sverig 25 à 45 Ore, i Tydskland 36 à 45 Ore og i Finland 72 Ore. Disse Positioner ere i det foreliggende Lovudkast nedsatte, den ene til 20, den anden til 15, det vil altsaa sige, at den samme Vare, som i Tydskland koster 45 Ore i Told, koster i Danmark 15 a 20 Ø. De Herrer ville altsaa let se, at der slet ikke er Tale om at beskytte vor Industri lige overfor Udlandet. Men ogsaa en Ting endnu vil jeg dog tillade mig at bemærke, og det er, at man har talt saa meget om Arbejdernes Forhold til Industrien her og i andre Lande. Af en herværende større Fabrikant, det er en Bomuldsvæver, har jeg faaet opgivet, at den almindelige Løneløn er 7 Kr. 20 Ore om Ugen her, i Tydskland 3 Kr. 73 Ore. En Spoler og Bobiner faar her 10 Kr. om Ugen, i Tydskland 8 Kr. 10 Ore, en Væver i ubleget Stout her 9 Kr., i Tydskland 5 Kr. 35 Ore. Det er dog virkelig et Bevis for, at Arbejdslønnen her er langt høiere end i Tydskland. Skal man ned til samme Arbejdsløn, saa tror jeg nok, det vil komme til at gaa ud over Arbejderne, thi det maa vi ned til, dersom vi skulle have Lovens Toldafgifter. Imidlertid, jeg tror med den sidste ærede Taler, at det foreliggende Lovudkast ikke kan blive til Lov, det forbyder sig selv, men skal det behandles i et Udvalg, skal jeg ikke have Nogetsomhelst derimod at erindre.

Møden: Jeg ønsker at sknytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, særlig med Hensyn til det finantsielle Spørgsmaal. Ærede Medlemmer af det høie Thing ville jo erindre, at den Reform, som dette Lovforslag omhandler, have vi gjentagne Gange i forskellige Serier havt til Behandling her i Thinget; men uhykkeligvis er hver Behandling afsluttet med, at vi ikke kunde naae til Enighed med det høie Thing paa den anden Side. Det, som særlig har været Gjenstand for Uenighed, er det finantsielle Spørgsmaal. I Henseende til Grundjættningerne for en Toldreform iøvrigt ere vi i alt Fald, tror jeg nok, saaledes stillede, at vi kunne forhandle om Uenigheden; men